

overtages af boligtagere fra andre lejligheder i selskabets afdelinger, skal fortrinsvis stilles til rådighed for boligsøgende, der enten kan opnå boligsikring i lejligheden, eller hvis huslejerelationstal, jfr. § 2 i lov om bolig-sikring, dog ikke er højere end 25.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan forlange, at en ledig lejlighed, der som følge af finansieringstilskud fra det offentlige kan overdrages til nedsat boligafgift, stilles til rådighed for den lejlighedssøgende, som kommunalbestyrelsen efter den pågældendes økonomiske og personlige forhold skønner har størst behov for en lejlighed som den pågældende.

Stk. 3. I afdelinger, hvor der ikke findes lejligheder som nævnt i stk. 2, skal hver tiende ledige lejlighed fortrinsvis stilles til rådighed for lejlighedssøgende, der opfylder betingelsen i § 110 for at bo til nedsat boligafgift. Ønsker ingen sådan lejlighedssøgende at gøre brug af fortrinsretten, gælder retten ved fremtidig ledighed, indtil den er udøvet. Fortrinsretten omfatter dog kun lejligheder, der svarer til familiens behov, og kan, for så vidt angår lejligheder, der er indrettet for særlige befolkningsgrupper, kun udøves af personer, der tilhører den pågældende gruppe. I andelsboligselskaber omfatter fortrinsretten ikke lejligheder i ejendomme, hvis opførelse er påbegyndt før den 1. april 1933, og som er opført uden offentlig støtte.

Stk. 4. Når forholdene taler herfor, kan boligministeren med samtykke af folketingets boligudvalg ændre det i stk. 1 nævnte huslejerelationstal.

§ 110. Såfremt huslejerelationstallet, jfr. § 2 i lov om boligsikring, for en boligtager i en lejlighed, der er omfattet af § 109, stk. 2, overstiger 15, forhøjes boligafgiften med et beløb svarende til forskellen mellem den årlige boligafgift, således som denne er fastsat under hensyn til det ydede finansieringstilskud, og det beløb, som den årlige boligafgift ville have udgjort, hvis finansieringstilskuddet ikke var ydet. Boligafgiften forhøjes med $\frac{1}{4}$ af den nævnte forskel for hver gang huslejerelationstallet stiger med én ud over 15. Forhøjelsen betales med virkning fra den 1. juli i det år, der følger efter det kalenderår, hvori indtægtsforbedringen er sket. Er der, inden forhøjelsen træder i kraft, indtrådt en varig

og betydelig forringelse af boligtagerens eller hans husstands indkomstforhold, kan forhøjelse dog undlades, dersom boligtagerens huslejerelationstal ikke fremtidig vil overstige 15.

Stk. 2. Afdelingens indtægter ved forhøjelser i medfør af stk. 1 indbetales til den i kap. XV A nævnte landsbyggefond, medmindre de medgår til nedsættelse af boligafgifter for andre boligtagere i afdelingen, jfr. § 109, stk. 2.

Stk. 3. Når boligafgiften i medfør af stk. 1 er forhøjet til det beløb, som boligafgiften ville have udgjort, hvis der ikke var ydet finansieringstilskud, kan kommunalbestyrelsen straks eller senere forlange, at boligtageren fraflytter lejligheden, såfremt der i stedet anvises ham en anden lejlighed, der må anses for passende efter hans personlige og økonomiske forhold.

Stk. 4. Når forholdene taler herfor, kan boligministeren med samtykke af folketingets boligudvalg ændre den i stk. 1 nævnte grænse.

§ 111. Almindelige vilkår i boligoverenskomster og lejeaftaler og blanketter, der anvendes hertil, skal godkendes af boligministeren.

Stk. 2. Boligafgiften for en afdelings boliger og lokaler skal fastsættes efter disses indbyrdes værdi og give afdelingen mulighed for af sine indtægter at afholde de med driften forbundne udgifter, herunder til foreskrevne bidrag og henlæggelser.

Stk. 3. Er en forhøjelse af boligafgifterne påkrævet, kan forhøjelsen gennemføres med 3 måneders varsel. Er boligafgiften foreløbigt ansat, kan forhøjelse dog gennemføres med 1 måneds varsel, såfremt der i boligoverenskomsten eller lejeaftalen er taget forbehold herom.

Stk. 4. Boligafgifterne ved afdelingens ibrugtagelse skal godkendes af kommunalbestyrelsen, når byggeudgifterne er opgjort, og den endelige finansiering er tilendebragt. Forhøjelse af boligafgifterne, jfr. stk. 2 og 3, skal godkendes af kommunalbestyrelsen, medmindre forhøjelsen vedrører boliger for andelshavere i andelsboligselskaber.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse, jfr. stk. 4, kan indbringes for boligministeren, hvis afgørelse er endelig.

Stk. 6. Gør forholdene det påkrævet, kan